

Пријеполјци ван Пријеполја

Драго Шљукић

Стр. 8

Седница СО

Нови буџет, стара питања

Стр. 2

Грађани Пријеполја поново на улицама

Стр. 3

Пет фирми на терену

Три улице на Коловрату очекује реконструкција у складу са расположивим средствима

ВЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

Председник општине Драго Попадић са сарадницима и представницима извођача радова и МЗ Коловрат обишао је три улице у Коловрату чија би реконструкција требало да крене ускоро. У питању су Текстилна, Омладинска и Котањска улица. Познато је да Текстилна

већ годинама чека на свој ред за реконструкцију, док је у Котањској макадам.

„Најгора улица у Општини Пријеполје која је била асфалтирана је можда Текстилна. Ту ће се мењати комплетна инфраструктура, водовод, ради се кишни колектор и фекална канализација. Дужина реконструисаног дела улице ће бити око 250

метара, а вредност радова је 19 милиона динара. Ту смо у финансијском смислу имали подршку Министарства за помирење. Друге две улице које суупланузареконструкцију радимо средствима из сопственог буџета. Дужина реконструисаног дела Омладинске ће бити негде око 200 метара, док ширина улице није свугде иста, углавном је преко

три метра. Колико буде пара, толико ће бити и асфалтирано. У Котањској улици имамо макадамски пут. Она иначе припада катастарски Пријеполју и мислим да то довољно говори да је то практично град, а људи тамо газе благо“, објаснио је Попадић.

Наставак на страни 2

Једна клупа – цела школа

Стр. 4

Od igre u parku do vođenja sportskog saveza

Стр. 5

Планина тражи знање

Стр. 6

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

СПЕЦИЈАЛИСТИЧКА СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

- ПРОТЕТИКА -

Др Милан Кривовић
специјалиста стоматолошке протетике

31300 ПРИЈЕПОЉЕ, Санџачких бригада 53
тел: 033/714-734; 063/804-874-1
drkrpovic@protetika.org

Пријеполје

наставак са стране 1

Предвиђени рок завршетка радова је 90 дана. Председник је истакао да се нада завршетку радова у року из разлога што су алтернативне улице, поготово алтернатива Текстилној, стрме и непогодне. Попадић је нагласио и да је пет фирми ангажовано на извођењу радова у оквиру овог пројекта, што, према његовим речима, показује комплексност радова. А председник је скренуо пажњу да у оквиру Месне

заједнице Коловрат остаје да се заврше радови на путу према Сељашници, где је, према његовим речима, угрожена безбедност учесника у саобраћају.

„Што се тиче асфалтирања осталих улица у Пријеполју морам да најавим да ће се расписати набавка за рехабилитацију путева и улица у износу од 75 милиона без ПДВ-а. Том набавком је обухваћено око 90 праваца. Имамо велики проблем са крпљењем ударних рупа. У том погледу морамо оспособити ЈКП „Лим“

да они сами крпе рупе, и своје а и када општина расписује тендере“, рекао је Попадић.

Најављене су и неке будуће инвестиције, као што је, према речима председника, „велелепно“ игралиште на Коловрату. Да ове улице нису једине које би требало имати у виду за реконструкцију показују нам фотографије које стижу у нашу редакцију од стране читалаца.

Седница СО Нови буџет, стара питања

ВЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

На десетој седници Скупштине Општине Пријеполје било је речи о првом ребалансу буџета, док су две тачке допуне дневног реда носиле са собом питање констатовања разрешења функције вршиоца дужности директора Библиотеке „Вук Караџић“, као и његово именоване на, овога

пута, пун мандат.

По питању првог у низу ребаланса планираног буџета, члан Општинског Већа, Марко Шљукић образложио је ове измене као неопходне. Према његовим речима, са увођењем новог система за финансије „Спири“ од 1. јануара ове године, поштрени су критеријуми који се морају испунити како би се све ставке поклапале и

како би се финансијски план поштовао. Оно што је овога пута истакнуто као главни разлог измена планираног буџета јесу склопљени уговори са министарствима и фондацијама за пројекте чија се реализација очекује у току године.

Неки од одборника негативно су коментарисали ребаланс, док су га други подржали истакавши да ипак има одређених

„мањкавости“. Оно што је истакнуто јесте да постоје бројне ставке које су могле бити укључене како би први овогодишњи ребаланс био потпунији.

Одборница Алиса Таловић отворила је тему поделе бесплатних уџбеника за ученике од првог до четвртог разреда основних школа. Одборник Мухамед Башић се надовезао на поменуте недостатке идејом о томе

како би убудуће требало више средстава издвојити за спорт и правилно и на време их распоредити. Једно од питања које је поставио одборник Оливер Мрдаковић јесте и оно које се односи на промене, односно увећање средстава које буџет обухвата.

Када су у питању две тачке допуне дневног реда, на пун мандат директора библиотеке именована је досадашња вршитељка дужности Камала Кашић. Неки од одборника су коментарисали ово као добар потез, јер су за поменуто директорицу чули само речи хвале. Са друге стране одборник Ратко Ракоњац је, као и на претходној седници, изнео став да је за именоване на места директора установа у Пријеполју пресудно бити члан одређене странке.

Тачка која је подразумевала одборничка питања донела је нове идеје за размишљање у погледу унапређења живота у Пријеполју, али и на сцену поново поставила старе проблеме. Истакнути су проблеми недостатка јавног тоалета, игралишта у насељима Велика Жупа и Ивање, као и проблем са којим се наша општина суочава већ дуги низ година, а то је зоохигијена. Када је у питању појава паса луталица, поменуто је да покренуто процедуру решавања овог питања „кочи“ Општина Нова Варош. Стога, како је истакао начелник Општинске Управе Миодраг Ђубић, у току су разговори са представницима локалне самоуправе ове општине и очекује се разрешење настале ситуације.

Kultura

Građani Prijepolja ponovo na ulicama

АЊА ПУЗОВИЋ
anja@listpolimlje.info

Nakon duže pauze, održan je novi protest u znak podrške studentskim zahtevima koji se tiču tragedije u Novom Sadu, u kojoj je stradalo 16 osoba. Okupljeni građani poručili su da ne odustaju od zahteva za utvrđivanje odgovornosti i sistemske promene.

„Nepravda nas guši, bahatost

nas vređa, a korupcija nas razjeda“, jedna je od poruka sa skupa, koji je protekao u znaku sećanja na žrtve i poziva na pravdu. Protestom se zahteva da nadležni konačno preduzmu korake i odgovaraju oni koji su odgovorni za pad nadstrešnice na železničkoj stanici u Novom Sadu, ali i da se raspišu vanredni parlamentarni izbori.

Jasmina Rovčanin, jedna od govornica, naglasila je da se

tragedija ne može svesti na nesrećan slučaj. „Ovo nije bila slučajnost, već rezultat sistema u kojem institucije ne rade svoj posao, a partijska pripadnost važnija je od stručnosti i odgovornosti“, poručila je ona.

Posebno je istakla slučaj Teodore, jedne od preživelih, koja je nakon nesreće ostala bez obe noge i karlice, dok ni posle šest meseci niko nije odgovarao. „Za polivanje vodom uhapšeno je 22 ljudi, a za smrt i stra-

danja, niko“, rekla je Rovčanin, dodajući da pravda u Srbiji važi selektivno i ne podjednako za sve.

Pored podrške studentskim zahtevima, govornici su ukazali i na lokalne probleme. Kao primer nebrige, navedeno je stanje zgrade Osnovne škole „Vladimir Perić Valter“, koja godinama čeka na rekonstrukciju i predstavlja potencijalnu opasnost za učenike i zaposlene.

Protestna šetnja kretala se centralnim gradskim ulicama, od Sandžačkih brigada do zgrade Opštine, a zatim ulicom Nijazije Musabegovića nazad ka mestu okupljanja. Građani su učesnike bodrili sa prozora i terasa, a pored građana Prijepolja, podršku su pružili i stanovnici iz Nove Varoši i Priboja.

Protest je završen uz povike „Nema predaje“.

Potpisan ugovor o finansiranju „Miholjskih susreta sela – Kosatica 2025“

АЊА ПУЗОВИЋ
anja@listpolimlje.info

Potpisan ugovor o finansiranju „Miholjskih susreta sela – Kosatica 2025“

Predsednik Opštine Prijepolje potpisao je ugovor sa Ministarstvom za brigu o selu o dodeli bespovratnih sredstava za organizaciju manifestacije „Miholjski susreti sela – Kosatica 2025“. Manifestacija će biti održana u selu Kosatica, a finansijska podrška u iznosu od 500.000 dinara biće iskorišćena za realizaciju bogatog sportskog, kulturnog i gastronomskog programa.

Sredstva su namenjena očuvanju nematerijalne kulturne baštine, promo-

ciji tradicionalnog načina života na selu i podsticanju ostanka i povratka stanovništva u ruralna područja. Program će obuhvatiti takmičenja u narodnom pevanju, pripremi tradicionalnih proizvoda, kao i seoske sportske discipline, uz raznovrstan kulturno-umetnički program.

Očekivano je učešće predstavnika više sela, što će dati dodatnu težinu događaju i omogućiti razmenu iskustava i negovanje zajedništva. Podrška Ministarstva za brigu o selu predstavlja važan korak u jačanju kulturnog i turističkog potencijala prijepoljskih sela, kao i unapređenju lokalne ekonomije kroz afirmaciju seoskog turizma.

Otvorena izložba slika i modnih skica talentovane Sofi Ohrim

АЊА ПУЗОВИЋ
anja@listpolimlje.info

U Domu kulture u Prijepolju svečano je otvorena izložba slika i modnih skica mlade umetnice Sofi Ohrim, umetničkog imena Sofije Ohrimenko, učenice četvrtog razreda Tehničke škole u Prijepolju. Iako školovana za zanimanje mašinskog tehničara za kompjutersko konstruisanje, Sofija je svojim talentom za likovnu umetnost i modni dizajn osvojila srca publike i stručne javnosti.

Izložba je rezultat uspešne saradnje između Tehničke škole Prijepolje, Kancelarije za mlade opštine Prijepolje, Doma kulture i PU „Miša Cvijović“, a podršku je pružila i opština Prijepolje. Sofijine modne kreacije nosile su njene školske drugarice koje su istovremeno bile i manekenke, dok su mališani iz vrtića „Miša Cvijović“ prikazali dečije modele specijalno izrađene za ovu priliku. Pratnju program obezbedili su učenici muzičke škole, i izvedbama na klaviru, flauti i harmonici dodatno obogetali svečanost.

Admira Turković, pedagoškinja Tehničke škole Prijepolje, istakla je da je ova izložba čin zahvalnosti Sofiji za sve što je učinila za školu.

„Hvala svima koji su došli da podrže talenat naše Sofije. Tehnička škola ima jasan cilj, promociju nadarenih učenika. Sofijin talenat je sam pronašao svoj put. Tokom celog školovanja bila je izuzetna, ne samo umetnički, već i u obrazovnim postignućima.

Današnjom izložbom želimo da joj se zahvalimo i damo vetar u leđa za dalje stvaralaštvo,“ zaključila je Admira.

Profesorica tekstilne grupe predmeta, Vanja Ljujić, sa oduševljenjem je govorila o saradnji sa Sofijom.

„Sofija je jedno divno i talentovano dete. Iako po struci mašinar, učestvovala je u svim modnim revijama koje smo organizovali prethodnih godina. Na osnovu njenih skica sašili smo sedam modela koje danas predstavljaju naši učenici smeru modni kro-

jač. Takođe, pripremili smo deset haljinica za predškolke iz ‘Miše Cvijović’, koje ćemo im pokloniti za predstojeću priredbu. Nadam se da će Sofija nastaviti da razvija svoj talenat“, navodi Vanja.

Milena Jovanović, koordinatorka kancelarije za mlade u Prijepolju

„Veliko nam je zadovoljstvo što smo učestvovali u organizaciji ove izložbe. Radovi Sofije Ohrimenko svedoče o snažnoj umetničkoj energiji, kreativnosti i profesionalizmu. Ovaj događaj je poruka svim mladim ljudima da treba da veruju u svoje ideje, a zajednica da ima odgovornost da ih podrži.“

„Hvala školi i profesorima što su mi dali priliku da pokažem svoj talenat. Inspiraciju sam pronašla u ideji da napravim nešto svakodnevno, jednostavno, ali upečatljivo. Koristila sam prozračne materijale i jarke boje. Posebno mi znači što su moje drugarice poželele da nose moje modele. Drago mi je i zbog saradnje sa Domom kulture i Kancelarijom za mlade.“

Izložba Sofi Ohrim je više od umetničkog prikaza, ona je dokaz da se talenat može razvijati i u sredinama gde se to možda ne očekuje, ako postoji podrška i vera u mlade stvaraocce.

Тишина напуштених учионица

Једна клупа – цела школа

„Тачно осетим и знам дан када ће она да се разболи по паду мотивације и размишљању“

ВЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

Још једно у низу издвојених одељења у којима школску клупу „греје“ један ученик, односно, у овом случају, ученица налази се у Сопотници. Како изгледа настава у издвојеном одељењу ОШ „Бошко Буха“ кроз осмех и уз доста ентузијазма дочарала нам је учитељица Мирјана Топаловић Станић.

„Ове школске године једна ученица похађа други разред. За наредну већ имамо уписаног једног предшколца. Тако да се надамо, према неким знацима, да ћемо у наредним годинама имати већи број ученика. Што се тиче нашег рада, отежан је у погледу услова, како физичких, тако и у погледу социјализације, јер је у одељењу једна ученица. Мада, све снаге су упрте у њу и усвајање знања. Елена стиче потребно знање индивидуално, посвећена сам њој током целог дана. Резултати су много бољи у односу на прошлу годину. Долази из друге школе и десило се да је испустила доста тога због већег броја ученика, као и других приватних проблема. Сада је успела све да надокнади, што је био главни разлог њеног преласка.“

мало другачије. Облик нам је фронтални и индивидуални, немамо могућност за рад у пару и у групи. Једина предност јесте што сам максимално посвећена једној ученици. Све зависи од њене заинтересованости и тога колико је ја мотивишем или колико је она сама мотивисана. Програм је преоптерећен и данашње генерације морају доста више да раде код куће у односу на наше генерације.“

Учитељица Мирјана је истакла да се дешава мањак мотивације и пад концентрације сходно условима који знају бити тежи него у школама са већим бројем ученика и бољим условима за рад.

„Често се деси да нестане струје, па немамо интернета и онда и мотивација спласне. Тада морамо на све начине да се довијамо како бисмо се орасположили да би имало ефекта то што смо тај дан радили.“

За своју једну ученицу имала је само речи хвале и изразе задовољства постигнутим резултатима у односу на прошлу школску годину.

„Морам да је похвалим, као и сарадњу са родитељима која је

са матичном школом и другим издвојеним одељењима.

„Организујемо и презентације, тематске дане, угледне часове, долази нам директорица, као и педагог. Пошто издвојено одељење у Дивцима има три ученика, активности где

да можда некада направим грешку јер немам мерило другог ученика како бих упоредила и максимално се трудим да она све постигне.“

Зашто се одлучила управо за просвету Мирјана је образложила љубављу према деци, јер је и сама мајка троје, као и љубављу према свом послу.

„Када је мој рад у питању, већ седамнаест и по година радим у просвети. У школи „Бошко Буха“ радим већ четири године, а у издвојеном одељењу овде у Сопотници сам први пут ове школске године. Услови овде нису лоши као што су у појединим издвојеним одељењима, као што је и издвојено одељење у Бабинама, где нисмо имали ни тоалет. Када су у питању наставна средства, директорица се труди да излази у сусрет, па смо опремљени лаптоповима, штампачем и свим другим. Мада је овај објект зreo за реновирање. На пример, столарија је у веома лошем стању, зими је тешко да се загреје просторија. Ове године је замењена пећ и донекле је ублажен проблем грејања.“

Своје искуство у раду са децом преноси и на једну ученицу и наглашава како се суочава са истим питањима без обзира да ли има једну ученицу или више ученика у одељењу.

„Радила сам и са одељењима од десетак ученика, то су углавном биле сеоске школе. У матичној школи у Ивању сам три године радила у предметној настави и ту ми уопште није био проблем. Увек је важно трудити се да се пронађе неки начин приступа и једнима и другима. Осим папирологије која је захтевнија када има више ученика и дисциплине, нема неке посебне разлике. Када се потрудите и приступите на прави начин, некако то иде као и сваки други посао. Могу рећи да када је један ученик у питању, буде веће незадовољство када нешто не иде, јер се максимално

посвећујем једном, а ипак не дође до испуњења циља“. Оно што није било за похвалу у овом светлом примеру посвећености јесте и чињеница да ова учитељица нема стално запослење упркос толиким годинама рада и искуства.

Учитељица истиче да би због процеса социјализације било веома добро имати већи број деце, па се стога нада у наредним годинама већем броју ученика.

„Било би лепо када бисмо имали још ученика, али је ситуација таква тренутно да немамо. Има деце која, сходно праву избора, из Сопотнице иду у матичну школу. То је такође разумљиво због социјализације која је веома важна у том узрасту.“

Како тачно изгледа час који укључује интеракцију једног ученика, односно ученице, и учитељице?

„Наш час је исти као и час са већим бројем ученика, с тим што су облик рада и методе

дивна, а нас две заједно путујемо. Иначе, дивно црта, надарена је, а испољава да највише воли ликовну и физичку културу. Мада, математика јој је слабије ишла у првом разреду, али је сада веома добра и из математике. Тако да се често деси да ме замоли да нам математика буде први час. Два пута недељно има наставу енглеског језика и веома јој добро иде. Оно што бих истакла јесте да тачно осетим и знам дан када ће она да се разболи по паду мотивације и размишљању.“

На питање о томе како спроводи активности које подразумевају већи број учесника, учитељица Мирјана одговара да је увек спремна на сваки вид сарадње

нам треба више учесника заједно спроводимо. Редовно учествујемо у приредбама и идемо у посете матичној школи. Активности које су спроведене у оквиру обележавања Недеље сећања и заједништва укључиле су и сва издвојена одељења, па смо прво ишли у школу у Дивцима, а пет радних дана смо провели и у матичној школи.“

Учитељица издваја да има утисак да јој време брзо пролази без обзира на услове и могућности који су јој пружени.

„Понекад имам утисак да ми фали још времена да нешто урадим и постигнемо и могу рећи да нам брзо пролази дан. Мада, морам да признам

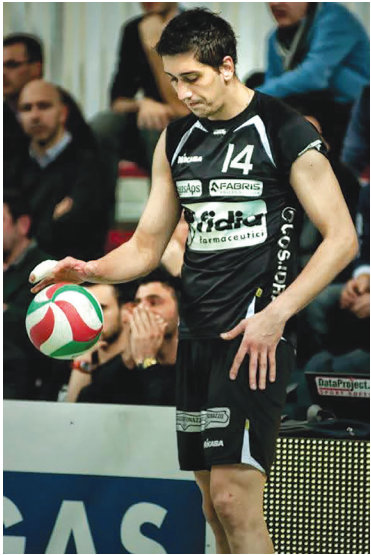

„Што се тиче мога рада у просвети, могу да кажем да за оволико година већ немам још увек решење за стални радни однос. До када ће ово стање трајати, видећемо. У сваком случају нећу одустати да се борим за своја права.“

Sport

Priča o Luki Šuljagiću

Od igre u parku do vođenja sportskog saveza

АЊА ПУЗОВИЋ
anja@listpolimlje.info

Kada je devedesetih godina prošlog veka odbojka počela da se ozbiljnije razvija na ovim prostorima, malo ko je mogao da pretpostavi koliko će ta generacija dece, inspirisana uspesima reprezentacije, postati temelj domaće sportske scene. Jedan od njih bio je Luka Šuljagić iz Prijepolja, danas trener, osnivač škole odbojke **OK Play Volley** i generalni sekretar Sportskog saveza Prijepolja. „Posle osvajanja bronzane medalje naše reprezentacije na Olimpijadi u Atlanti 1996. godine, ogroman broj dece u zemlji počeo je da trenira odbojku. Bio je to sličan efekat kao danas kada Đoković dominira svetskim tenisom, inspiracija je ogromna“, priča Luka. „Tada nas je u parku u Prijepolju bilo preko 200. Počeli smo iz zabave, ali uz sjajne trenere, ta ljubav je brzo prerasla u ozbiljan rad.“ Zahvalan je svojim prvim trenerima, Zdenku Krpoviću i Belom Hadžifežoviću, koji su mu, kako kaže, ne samo preneli znanje, već usadili radne navike i disciplinu.

„Kod Zdenka je sve bilo precizno, dolazak u belim čarapama, sa peškirom, rezervnom majicom, flašom vode. Danas je teško decu naučiti tim stvarima, a mi smo to tada smatrali normalnim. Trenirali smo po kiši, suncu, snegu. Roditelji se nisu mešali. Trener je bio autoritet.“ Iako je u detinjstvu voleo i košarku, odlučio se za odbojku, na nagovor trenera Krpovića. Ta odluka ga je odvela u sportsku karijeru dugu više od 15 godina. Nakon osnovne škole, Luka je potpisao prvi profesionalni ugovor sa Budvanskom Rivijerom i odmah se preselio u Budvu. Tamo je proveo šest sezona, a kasnije se vratio još dve, ukupno osam godina karijere proveo je u Crnoj Gori.

„Toliko sam se vezao za Crnu Goru da sam 2006. godine

prihvatio da igram za njihovu reprezentaciju, nakon referenduma i razdvajanja sa Srbijom. Tada sam već bio njihov igrač i nisam imao dilemu.“

Usledile su godine u inostranstvu, Francuska, Italija, Rusija, Rumunija, ponovo Francuska. Italijanska liga ostaje, kako kaže, najjača i najlepša za igranje, rame uz rame sa fudbalom po popularnosti.

„U Italiji je odbojka institucija. Tamo je svaki detalj važan, marketing, publika, organizacija. Igrao sam u gradovima na moru, na Korzici, na Azurnoj obali, ali i u Sibiru. Čak i tamo je bilo lepo, uprkos oštrim uslovima. Nemaš vremena za turističko obilaženje gradova, ali i sat vremena uz kafu pored mora, i kad se probudiš s tim pogledom, to je dovoljno.“

Kao stranac u klubovima, morao je stalno da dokazuje svoje vrednosti. „Od stranaca se uvek očekuje više. To te nauči disciplini, odgovornosti i radu.“

nas pohađa oko 120 devojčica.

„Nisam planirao da budem trener. Uvek sam mislio da trenera niko ne voli. Ipak, ovaj

log. Današnja deca postavljaju pitanja, žele da razumeju. Nije kao kad smo mi trenirali bez pogovora.“

ifestacija, među njima se ističu MOSI, sportske radničke igre, kao i Seoske igre.

„Na seoskim igrama u Brodarevu naša ekipa je pobedila i osvojila državnu nagradu, izgradnju terena i 1.000 evra, koje smo prosludili lokalnom domu zdravlja.“

U saradnji sa Sportskim savezom Srbije, prenose lokalne modele takmičenja na sve delove opštine. „Planiramo još toga, a želimo da MOSI uskoro organizujemo kod nas.“

Zahvalan je na saradnji sa školama i lokalnom samoupravom, jer bez toga, kaže, ništa ne bi moglo da funkcioniše.

Luka je posvećen radu sa decom, ne samo na terenu već i u životu. „Kada popuste u školi, razgovaramo. Učim ih da ne smeju da budu prosečni, da moraju da se trude. I slušaju. Deca se nisu mnogo promenila u ovih pet godina, ali ja jesam, jer sam mnogo naučio.“

Veruje da Prijepolje i dalje ima veliki sportski potencijal, ali da je teško decu zadržati u gradu. „Ovde je sport amaterski. Ali dok su ovde, dajemo sve od sebe da ih naučimo. I treba da im pričamo o onima koji su uspeli iz Prijepolja, ako su oni mogli, mogu i drugi.“

Njegov lični cilj kao trenera je da **jedno dete iz njegove škole jednog dana obuče dres reprezentacije**. To bi, kaže, bio vrhunac trenerskog poziva.

Na kraju, poruka mladima je jasna.

„Bavite se sportom. Ako treba, trenirajte i dva sporta. Budite disciplinovani, istrajni, slušajte trenere, uživajte u igri. Sport nije samo medalja, to je način života“, poručio je Šuljagić budućim sportistima.

Nažalost, zbog hronične povrede, karijeru je morao da završi ranije nego što je planirao. Poslednju sezonu odigrao je 2019. godine u Francuskoj, pokušao još kratko u Bijelom Polju, ali bol je bio jači.

Nakon godinu dana pauze, 2020. godine, osnovao je školu odbojke **OK Play Volley**, koju da-

posao je poseban. Kada treniraš decu, kada vidiš njihov napredak, radost, pobjedu, osećaj je drugačiji, ali isto snažan kao kad sam ja bio igrač.“

Radi sa decom uzrasta od prvog do osmog razreda, a ističe da je rad sa devojčicama drugačiji. „One su vernije sportu. Moram da budem i pedagog i psiho-

Pored prakse, Luka ulaže i u teoriju, upisao je sportsku akademiju, uskoro diplomira, a inspiraciju pronalazi u radu čuvenog profesora Koprivice.

Pored rada sa decom, Luka je već pet godina **generalni sekretar Sportskog saveza Prijepolja**. U tom periodu organizovano je mnoštvo man-

Природа

Планина тражи знање

Обука за звање планинског водича у Србији је степенована и захтева дисциплину и посвећеност

ВЕРИЦА КИЈАНОВИЋ
verica@listpolimlje.info

Код нас у Сопотници гостовао је начелник Службе водича Планинског савеза Србије Александар Рашин, члан Планинског клуба "Extreme Summit Team" из Београда. Он нам је објаснио на који начин функционише поменута служба и шта је потребно испунити како би особа дошла до звања планинског водича на територији наше земље.

Наставни тим Службе чини 15 чланова, а регионални центри се налазе у Београду, Новом Саду, Нишу, Крушевцу, Пријеполу, Љубовији, Петровцу на Млави, Чачку и Доњем Милановцу. Координатор Регионалног центра за Пријеполу је Драган Петрић, члан Планинског клуба "Камена Гора".

„Када планинар жели да стекне звање планинског водича потребно је да испуни неколико критеријума. Пре свега, потребно је да има искуство у планинарењу од минимум три године, потом да је изврши успоне на најмање 20 врхова у Србији и окружењу. Да би неко био добар водич, мора прво да буде добар планинар“, наглашава Рашин.

За стицање звања планинског водича било које категорије неопходно је проћи одређене кораке у обуци.

„Оно што је још потребно испунити од тражених критеријума јесте и чланство у Планинском савезу Србије, зато што управо савез издаје дозволе за рад водича. Потом је неопходно извршити стручно оспособљавање. Факултет за спорт и психологију у Новом Саду и Спортска академија у Београду су две институције са којима Планински савез има потписан уговор у домену школовања планинских водича. Кандидати за водиче одлазе на курс где полажу 12 испита. Када то заврше, долазе на Сопотницу где се спроводи практични део обуке“, објаснио је начелник Службе водича.

Од нижих па до виших категорија се стиже на одређени начин и постепеном обуком.

„Улазак у службу се врши преко основне, почетне обуке за водича Треће Б категорије. Читав процес траје извесно време и за сваки следећи ниво обучавања водичи имају одређене критеријуме које морају испунити. Обука се одвија системски, као у школи, од нижих разреда па до виших, па средња школа и факултет. Све то се спроводи на одређени начин ради повећања безбедности при

активностима“, наглашава Рашин.

Када је у питању интересовање за планинарење у Србији, Александар истиче да је оно у порасту након појаве вируса корона.

„Од пандемије вируса корона, уочљив је пораст одлазака у планину. Људима је планинарење постало занимљиво. Свако може да иде где жели, али је то спорт повећаног ризика које чак може бити опасан по живот. Тако да је препорука да планинари поченици, па и они искуснији, увек потраже клубове који имају планинске водиче лиценциране за тај ниво активности на који желе да иду“, саветује Рашин.

Који је то најбољи тренинг за планинара и планинског водича?

„Људи одлазе у планину из различитих разлога. Неко да би смањили стрес оде у шетњу, неко да би уживао у природи, а неко у жељи за већим изазовима и авантурама. Код нас у региону нема планина виших од 3000 метара. Неко ко жели изазове већих висина мора се упутити даље. Да би безбедност била на одређеном нивоу, препоручује се завршавањем алпинистичког курса, летњег и зимског и, пре одласка на веће висине, стицање одређеног искуства на нижим висинама. Искуство је пресудно и најбољи тренинг за планинаре је заправо планинарење. Тренинзи у теретанама могу да подигну општу кондицију, али нису довољни. Мора се тело навикнути на ход по неравном терену, као и на ношење ранца“, поручује начелник.

О повредама различитих врста Рашин је говорио као о нечему што се дешава без обзира на услове и типове

планинарења.

„Повреде се дешавају. Ми не можемо да их спречимо, али можемо да их предупредимо у неком смислу и битно је обучити се за поступање у таквим ситуацијама. Наравно, едукације никад довољно. На свим нивоима имамо обуке и из пружања прве помоћи и то је грађурано по степенима“, објаснио је он.

Колико број особа у једној групи утиче на водиче и њихову способност за квалитетним радом са учесницима акције.

„Број особа које могу да учествују у планинској акцији зависи од много фактора. Пре свега, од тежине саме акције, а приликом процене тежине треба узети у обзир и технички и физички аспект. Број учесника зависи и од временских услова. Такође је неопходно узети у обзир и обученост чланова групе. Није исто када у групи имате два-три искусна планинара или имате неколико људи који први пут иду у планину. Због свих ових разлога, немогуће је јасно и прецизно дефинисати број учесника које један водич сме да води. То је на њему да процени колико му помоћника треба у датом моменту“, био је јасан начелник.

Када је у питању могућност учешћа деце у овом спорту, Рашин напомиње да је за учешће деце која су малолетна неопходно испунити одређене критеријуме и додатно обучити водиче.

„Да би неко водио групу деце школског узраста на планинарење, мора да има завршену обуку за спортског учитеља планинарства. То је још један курс који водичи треба да заврше како би били у могућности да раде са децом школског узраста.

Са пунолетним ученицима нема никаквих проблема“, напомиње он.

Треба истаћи да иницијатива за увођење планинарства као предмета у школама узима маха временом.

„Од Планинског савеза Србије је потекла иницијатива за увођење планинарства у основне школе као предмета. Додуше, то је тренутно на нивоу изборног предмета. Тако да се планинарство као такво уводи у већем броју школа у Србији, а ми се надамо да ће једнога дана постати и редован предмет. У том смислу ради се на едукацији наставника, а планински водичи такође учествују у својим срединима у извођењу такве наставе“, објашњава Рашин.

Када је у питању посећеност планина у Србији и бројност планинара, може се рећи да велика концентрација планинара носи са собом одређене ризике.

„У Србији су најпосећеније Стара и Сува планина, Ртањ, Фрушка Гора. Када

Србији.

„Наши програми за обуку водича лиценцирани су од стране Међународне федерације за планинарење и алпинизам, односно UIAA. Ти сертификати се добијају на пет година. Нама ове године следи ресертификација, што значи да ће надзорни тим посетити Центар за обуку водича, проверити како се одвијају обуке и, пошто сам сигуран да све радимо како треба, продужити сертификат на следећих пет година“, појаснио је Рашин.

Укупно од почетка рада службе, за 29 година, обучена су 1024 водича, од којих је тренутно у статусу активних 357.

„Бројке су променљиве из разних разлога. Водич може имати статус активног, пасивног или почасног, а отприлике четвртину чине жене“, објашњава Рашин.

Пријеполу очекују до краја ове календарске године још две манифестације у организацији Планинског

Споменик првом председнику Српског планинског друштва академику Јовану Жујовићу у Сопотници

велики број посетилаца иде на планине, дешава се и одређени број нежељених случајева. Зато треба радити на едукацији грађанства и планинара. То је још један од послова за које су задужени планински водичи“, нагласио је начелник.

Међународна федерација за планинарење и алпинизам задужена је за издавање потребних дозвола за рад Служби планинских водича у

савеза Србије, а то су Технички дан који би, према календару активности, требало да буде одржан 28. јуна, као и Обука за водиче Треће категорије од 30. јула до 3. августа. Све је то од великог значаја за малу, али природом богату средину као што је Пријеполу. Стога је потребно радити на развоју свести код становништва у Пријеполу и едуковати грађанство, као што је то случај и у другим срединама у Србији.

Помен / Огласи

Пре десет година... отишао је, а као да није, наш друг, пријатељ, кум, брат, добри дух пријеполске чаршије

НЕБОЈША ЉУШТАНОВИЋ ТРТА

26.9.1957 – 12.6.2015.

СТИЖУ НАС, СВАКОДНЕВНО, СЕЊАЊА НА СВА НАША ЗАЈЕДНО ПРОВЕДЕНА ПРОЛЕЊА.

**Вукосав Томашевић, Дрган Свичевић,
Љубинко Баковић, Мишко Дивац,
Милан Цмиљановић**

Održan drugi memorijalni turnir "Igor Bučevac" u Prijepolju

U Prijepolju je prošlog vikenda, 7. i 8. juna, u sali Prijepoljske gimnazije održan memorijalni turnir "Igor Bučevac", posvećen dugogodišnjem sportskom radniku i treneru KK Mileševac.

Kako kažu iz KK Mileševac, Igor Bučevac bio je neizostavan deo nhigovog kluba i prijepoljske košarke, a ovim turnirom žele da pokažu da sećanje na njega ne bleđi. Posebnu zahvalnost KK Mileševac duguje prijateljskim klubovima, KK Novi Pazar 1969, KK Tutin, KK Pljevlja, KK Varda Višegrad i KK Sevojno, koji su se rado odazvali njihovom pozivu kako bi svojim učešćem uveličali ovaj događaj i zajedno s njima čuvali uspomenu na Igora.

Pehar za prvo mesto osvojio je KK Novi Pazar 1969, a nagradu su im uručili ćerka pokojnog Igora Anđela i brat Marko.

Drugo mesto pripalo je domaćem timu, KK Mileševac, a nagradu su uručili zamenik predsednika opštine Prijepolje Elvin Banjica i Miodrag Dumić.

Trećeplasirani KK Sevojno nagradu je primio iz ruku Luke Šuljagića, generalnog sekretara Sportskog saveza Prijepolje.

Četvrto mesto pripalo je KK Tutin, a nagradu je uručio predsednik KK Mileševac, Igor Golubović.

Za najboljeg strelca turnira proglašen je Lazar Vidaković iz KK Mileševca, koji je postigao ukupno 60 poena. Priznanje mu je uručio kapiten ekipe Emil Čelebić.

MVP turnira je Omar Ličina iz ekipe KK Novi Pazar 1969, a nagradu mu je dodelio prijepoljski košarkaški internacionalac Sead Hadžifežović.

Ovogodišnji turnir zatvoren je uz obećanje da će sećanje na Igora Bučevca i dalje živeti, a sledeće godine dočekati još bolje organizovan i još posećeniji turnir.

Republika Srbija
OPŠTINA PRIJEPOLJE
Opštinska uprava
Broj: 002605200 2025 06809 004 013 112 006
Dana: 11.06.2025. godine
Prijepolje

INFORMATIVNO PREDUZEĆE DOO POLIMLJE PRIJEPOLJE

PREDMET: Obaveštenje

Opštinska uprava opštine Prijepolje raspisuje Javni konkurs za prijem pripravnika, na određeno vreme, u trajanju od jedne godine u Opštinskoj upravi opštine Prijepolje, u Odeljenju za investicije, na radno mesto:

- Poslovi vođenja javnih investicija razvrstano u zvanje savetnik, 2 izvršioca,

koji će biti objavljen, dana: 13.06.2025. godine, na internet prezentaciji opštine Prijepolje www.prijepolje.ls.gov.rs

NAČELNIK,
Miodrag Ćubić

Република Србија
ОПШТИНА ПРИЈЕПОЉЕ
Општинска управа
Број: 002605200 2025 06809 004 013 112 006
Дана: 11.06.2025. године
Пријеполје

ИНФОРМАТИВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ДОО ПОЛИМЉЕ ПРИЈЕПОЉЕ

ПРЕДМЕТ: Обавештење

Општинска управа општине Пријеполје расписује Јавни конкурс за пријем приправника, на одређено време, у трајању од једне године у Општинској управи општине Пријеполје, у Одељењу за инвестиције, на радно место:

- Послови вођења јавних инвестиција разврстано у звање саветник, 2 извршиоца,

који ће бити објављен, дана: 13.06.2025. године, на интернет презентацији општине Пријеполје www.prijepolje.ls.gov.rs

НАЧЕЛНИК,
Миодраг Ћубић

Пријеполџци ван Пријеполџа

Драго Шљукић

Пријеполџе у срцу, фудбал на длану

Спорт треба човека да натера преко својих могућности и сопствених очекивања

ВЛАДИМИР БАБИЋ
redakcija@listpolimlje.info

Још један од бројних талената из пријеполског „расадника“ говорио је за наш лист о току каријере и пресудном утицају пријеполских тренера и заљубљеника у спорт. Драго Шљукић, познати српски и пријеполски фудбалер, открио нам је тајне успеха и указао на велика одрицања у свету професионалног бављења спортом.

Како је текао твој пут из родног Пријеполџа ка даљем професионалном развоју?

„Рођен сам у Пријеполџу. Оно што је осликало мој досадашњи живот почиње са првим тренинзима у фудбалском клубу „Полимље“ под окриљем човека који је унео страст према спорту у моје и срца многих мојих другара, Синише Љујића Маце. Спорт ме водио кроз цео живот. Један од најлепших периода живота је било одрастање у Пријеполџу, а посебно уз „Полимље“ које ми је дало мноштво прелепих успомена, као и другара, пријатеља, са којима се и дан-данас дружим. То другарство сам овековечио кумством са једним од бивших саиграча баш из Полимља“.

У једном тренутку си се одвојио од спорта на одређени период, како си донео ту одлуку?

„Након завршене средње школе, као и већина мојих вршњака, одлазим из Пријеполџа у потрази за „нечим“. За мене је то био сигуран пут, факултет. Знао сам да нећу успети да ускладим обавезе факултета и озбиљног бављења спортом, јер би тренинзи одузимао могућност похађања предавања. Након успешних припрема са „Телеоптиком“ на Златибору, морао сам донети једну од тежих одлука у животу и одустати од фудбалске лопте“.

Шта те вратило поново на пут спорта?

„Страст која је усејана још од седме, осме године није се лако дала угасити, тако

да сам нашао нову искру у виду фудбала. Универзитет је организовао такмичење, а ја сам се придружио екипи свог, Грађевинског факултета. Тренинге су организовали студенти, колеге, који су у истом сосу као и ја, тако да је било могуће након предавања продужити одмах на тренинг“. Како је даље текла твоја каријера у бављењу фудбалом?

„Наш квалитет брзо је дошао до изражаја и запао за око једном од познатијих тренера фудбала, Зорану Жигићу (званом Мики Капело), који своје корене вуче и Прибоја. Он поново покреће клуб малог фудбала „Коњарник“, који почиње такмичење у Трећој фудбал лиги Београд. Наредне године ушли смо у виши ранг, као и следеће године, када смо ушли у Прву фудбал лигу Србије. Наредне две године играли смо против најјачих домаћих клубова као аутсајдери. Ипак, непоколебљиви, успевали смо да се изборимо за Плеј-оф обе сезоне и пружимо добар отпор чак и у полуфиналу. Овакве игре нису остале незапажене, па сам

добрио и позив за репрезентацију, иако нисам успео да се изборим да упишем минуте, драго ми је због позива који је тестамент да се труд исплатио. Након „Коњарника“, следи игра у ФОН-у, са којим освајамо Куп Србије у Крагујевцу. Наредне сезоне, након фузије са КМФ „Бањица“, освајамо титулу“.

Како сада изгледа твој живот?

„Иако радим већ четири године, жеља за спортском борбом и напретком и даље постоји, страст преовладава напор и снага сама долази. Пре девет и по месеци сам добио сина, Максима, којег ми је подарила жена, Пријеполџка, Јелена. С обзиром да смо обоје из Пријеполџа редовно долазимо и посећујемо родитеље и пријатеље који су „остали“ ту“.

Колика је љубав према родном граду и на који начин је показујеш?

„Своју љубав према Пријеполџу и Полимљу исказивао сам годинама на тај начин што сам

помагао својим играњем кад год сам могао и кад год сам стизао. Памтим још увек, субота, путовање из Београда у Врање на утакмицу фудбал лиге, да бих се вратио малтене ујутру за Београд. Тако уморан и без сна се спремам за пут у Пријеполџе на утакмицу за „Полимље“ и исти дан назад за Београд. Кад се сетим и кад изговорим, схватам да сам претеривао, али то је оно што сматрам да човеку спорт треба да уради. Да га натера преко својих могућности, преко сопствених очекивања. И наравно, да створи пријатеље за цео живот“.

Да ли понекад размишљаш о повратку у Пријеполџе и како би то могло да изгледа?

„Данас, када се вратим у Пријеполџе, осетим спокој и топлину, често ме преплаве емоције и носталгија. Каткад размишљам о сталном повратку, али обично је то кратког даха. Мада, никад се не зна“.

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

ГОДИНА LXVII БРОЈ 3047 ЦЕНА 70 ДИНАРА ПРИЈЕПОЉЕ 13. ЈУН 2025.

Пет фирми на терену
Три фирме на Колеарцу очекује реконструкција у оквиру са регионалним саопштењем.

Драго Шљукић

Свијетло

Нова фирма, стара мисао

Грађевинско предузеће на сајаму

Једна клубова - нова мисао

Од игра и партија до новог тренутка

Поздрављамо

ИЗДАВАЧ: Информативно предузеће д.о.о. ПОЛИМЉЕ

ДИРЕКТОР И ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК: Владимир Бабић

РЕДАКЦИЈА: Верица Кијановић

САРАДНИК: Ања Пузовић

КОМПЈУТЕРСКА ПРИПРЕМА: Есад Мушкић

ПРЕТПЛАТА: годишња 5000 динара, полугодишња 2500 динара

ПРЕТПЛАТА У ИНОСТРАНСТВУ: 10000 динара

ПУТЕМ ИНТЕРНЕТА: 5000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем онлајн сервиса novinarnica.com

ТЕЛЕФОН: 033/712555

ЕМАИЛ: polimlje@gmail.com

ВЕБ: listpolimlje.info

ИНСТАГРАМ: @list.polimlje

Х: @list_polimlje

ФЕЈСБУК: Лист Полимље

ЖИРО РАЧУН: ОТП Банка 325950060003078636

ШТАМПА: Графокартон Пријеполџе 033/710 009

ТИРАЖ: 300 примерака

БРОЈ 3047

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријеполџу су излазили напредни листови „САНЦАК“, „РАШКА“ и „НОВИ САНЦАК“. После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом „ГЛАС ПОЛИМЉА“. Од 1. маја 1953. године лист мења име у „ПОЛИМЉЕ“ и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист „ГЛАС ПОЛИМЉА“ који од 29. децембра 1989. године мења име у „ПОЛИМЉЕ“. Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године „Полимље“ је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YU ISSN 0351-8175